

Rákospalota, 1911. február 18. – 1994

Apja kazánfűtő volt. Három polgári osztályt végzett, majd különböző alkalmi munkát vállalt, 1926-tól négy éven át a Phóbus Nyomdában volt tanonc. 1930-ban nyomdai gépmesterként szabadult. 1928 és 1943 között tagja volt a Magyarországi Szociáldemokrata Pártnak; részt vett az 1930. szeptember 1-jei tömegtüntetésen. 1931-től három éven át munkanélküli volt, ezért 1932. májustól Csehszlovákiában és Németországban keresett megélhetést, majd hazatérése után a Hungária Nyomdában kapott segédmunkási állást. 1938. szeptemberben a Pénzjegynyomdában hasonló beosztásban dolgozott, majd szakmunkásként alkalmazták. 1943. júniusban katonai szolgálatra hívták be, 1944. októberben egységétől hazaszökött. 1945. januárban korábbi munkahelyén jelentkezett, a következő hónapban tagja lett a Magyar Kommunista Pártnak, kispesti munkahelyén az üzemi pártszervezet titkárává választották, egy évig az üzemi bizottság elnöke volt. 1945. novemberben három hónapos szaktanácsai oktatásra küldték. 1948. júliusban nevezték ki az üzem műszaki igazgatójának, majd 1949. januárban áthelyezték a Gazdasági Főtanácshoz. Műszaki tanácsos volt, majd 1953. februárig az Országos Tervhivatalban Vas Zoltán személyi titkára. Közben, 1950-1951-ben egy éves MDP pártfőiskolát végzett. 1956. júniusig az Országos Tervhivatal Gépelosztó Főosztályát vezette, onnan került a Könnyűipari Minisztériumba, ahol ideiglenesen a Gazdálkodási Főosztály vezetője volt. 1956-ban a Marx Károly Közgazdaság-tudományi Egyetemen közgazdász oklevelet szerzett. 1957. május 5-én kinevezték a könnyűipari miniszter helyettesévé, megbízatását 1971-ig töltötte be.